

In de week gelegd 15-24, 06-04-2025, Nieuwe formule

Jesaja 43,16-21; Filippenzen 3,8-14; Johannes 8,1-11

In de wereld van de wetenschap is het motto: blijf bij de tijd, ontwikkel je verder. Lof voor Martijn Peters en andere wetenschappers van de McMaster University in Canada die met hun gedreven onderzoek erin geslaagd zijn, om 30 jaar na het laatste succes, een nieuwe klasse antibiotica te ontdekken. Zelfs de ‘meest resistente bacteriën zijn niet langer veilig’ (HLN.be, 26-03-2025). Leven krijgt hier ruimte.

Waar wij ervan uitgaan dat ‘eeuwigheid’ een onveranderlijke categorie vormt, is de Eeuwige zélf juist constant in beweging. Jesaja vertelt dat God met ons begaan is en ‘*in de machtige wateren van de zee* (symbool van de dood) *een weg aanlegt*’. Haar ‘*verwoestende golven*’ zullen nooit meer opstaan, zegt Jesaja. Vervolgens horen wij God zeggen: ‘*Ik ga iets nieuws maken, het is al aan het kiemen, weet gij dat niet?*’ Dan verschijnt het beeld van een weg door de woestijn, dat andere symbool van de dood. Rivieren zullen het dorre land bevoeien en dorstige mensen laven. Ruimte en leven; ‘het volk zal Mij loven’, besluit de Heer.

In de tweede lezing verkondigt Paulus dat hij Christus wil *kennen*, hij zoekt *ontwikkeling*. Als een echo van Jesaja verklaart Paulus dat hij de kracht van Jezus’ opstanding wil ervaren. Hierin is de dood vernietigd. Gegrepen door het optreden van Jezus wil hij zich niet langer bezighouden met wat voorbij is. Hij wil zich juist uitstrekken naar wat komt, zich verdiepen in het nieuwe, ontkiemende leven. Het mag de gelovige mens duidelijk zijn dat God ons tot *leven* roept. Met de dood heeft Jezus afgerekend, voorgoed.

De boodschap dat God het leven zoekt voor al zijn kinderen, draagt Jezus uit in woord en daad. In de derde lezing begeeft Jezus zich naar de Olijfberg. Het lijdensverhaal kondigt zich hier reeds aan. Vijanden willen Jezus ten val brengen en stellen een strikvraag. Volgens de joodse wet verdient een vrouw die overspel pleegt de doodstraf. Is dat terecht? Jezus buigt stil en schrijft in het zand. Wat? De mensen staan er zwijgend bij, je hoort en ziet hen denken. Dan zegt Jezus: *wie zonder zonde is, werpe de eerste steen*. Nu druipen ze af, één voor één. Wat blijkt? Een weg door de zee, een pad door de woestijn is hier opnieuw geformuleerd.

